

Endvidere taler den højtærede Justitsminister saa meget om, at Dr. Muus jo dog ikke kunde mene, at Læge Langhoff ikke var Alkoholist, naar han havde givet ham en Paamindelse. Hvad bestod den Paamindelse i? Den bestod, som jeg allerede har nævnt, i, at Dr. Muus mundtlig meddelte Læge Langhoff, at han ikke maatte give sine Fjender Anledning til Kritik. Og naar Justitsministeren fremhæver, at der er foretaget en Undersøgelse fra Sundhedsstyrelsen mod Læge Langhoff paa Grund af Beskyldninger, der vare fremsatte mod ham af Medlemmer af Byraadet i Saksjøbing og af Amdsraadet for Maribo Amt for Misbrug af Alkohol, saa maa jeg sige, at det ikke er rigtigt. Det er en positiv Urigtighed, den højtærede Justitsminister her gør sig skyldig i. Der er ikke fremsat nogen Beskyldning mod Læge Langhoff for Misbrug af Alkohol af Medlemmer af Saksjøbing Byraad. Der er eet Medlem af Saksjøbing Byraad, der har sagt, at Læge Langhoff havde vist sig i støjende Selskab en Søndag Formiddag; det er altsaa ikke Medlemmer. Endvidere har Maribo Amdsraad aldrig overfor Sundhedsstyrelsen udtalt noget om Læge Langhoffs Drikfældighed. Jeg ved slet ikke, hvad der sigtes til, naar Justitsministeren skriver, at noget saadant er fremsat af Amdsraadet; i hvert Fald har det ikke været fremsat overfor Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen har ingen Sinde været bekendt dermed, og jeg er først bleven bekendt dermed, da jeg læste dette her.

Saa er der en Ting, som lyder næsten utrolig, men som ikke desto mindre er sand, og det er, at den højtærede Justitsminister ingen Sinde har forespurgt Stabslæge Norrie og mig, som ere Medlemmer af Lægerraadet, som have det fulde Ansvar, og jeg tror heller ikke, han har forespurgt Professor Christiansen om, hvorledes vi saa paa Langhoffs Forhold. Det havde dog været rimeligt og naturligt, om den højtærede Justitsminister havde forespurgt os og aføsket os en Erklæring, om vi havde været med i dette Komplot, om vi vidste noget om, at Dr. Muus ønskede at føre Justitsministeren bag Lyset. Der er aldrig fremkommet noget i den Retning. Jeg tror hermed at have dokumenteret, at Sundhedsstyrelsen paa dette Tidspunkt har handlet saaledes, som enhver anden vilde have handlet. Jeg tror ikke, der er noget at bebrejde Sundhedsstyrelsen i dens Stilling.

Jeg skal nu vende mig med et Par Ord til de Udtalelser, den højtærede Justitsminister i Gaar særlig rettede til mig. Justitsministeren brugte et lille advoka-

torisk Fif, som jeg syntes, han ikke skulde have brugt. Den højtærede Justitsminister søgte at argumentere med, hvor fordrukken Læge Langhoff var efter de afholdte Forhør. Men det kommer jo slet ikke Sagen ved. Disse Forhør kendte jo hverken Dr. Muus eller Sundhedsstyrelsen noget som helst til paa det Tidspunkt, de indstillede Læge Langhoff. Jeg synes i det hele taget, den højtærede Justitsminister godt kunde have sparet Dr. Langhoff for denne Oplæsning af, hvad der staar i disse Forhør. Jeg synes, den var ret uheldig. Læge Langhoff er ramt saa haardt, som noget Menneske kan være. Han er stemplet til Spot og Spe for alle her i Landet. Han skal trækkes frem Gang efter Gang, og der skal siges saadanne Ting om ham, saa jeg næsten ikke forstaar, at den Mand kan bære det. Og hvorfor sagde Justitsministeren saa alt dette? For at dokumentere noget, som han slet ikke behøvede at dokumentere. Justitsministeren citerede en Artikel af „Riget“; jeg har i alt Fald læst akkurat de samme Argumenter i „Riget“, som Justitsministeren fremkom med. Jeg maa maaske i denne Forbindelse spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det kan gaa til, at „Riget“ citerer Sundhedsstyrelsens Embedsskrivelser til den højtærede Justitsminister. Har „Riget“ Adgang til Sundhedsstyrelsens Embedsskrivelser? For hvis det er Tilfældet, synes jeg ogsaa, den højtærede Justitsminister skulde stille dem til Disposition for den øvrige Presse. Den højtærede Justitsminister siger: „Man er begyndt at rokke ved det, som var Oprindelsen til hele denne Sag, og har spurgt, om Distriktslæge Langhoff overhovedet har gjort sig skyldig i Misbrug af Alkohol. Man vil se, at ansete Autoriteter paa Lægeomraadet rykke ud og sige, at der har ikke været Tale om noget Misbrug af Alkohol. Ja, der er oven i Købet et Medlem af dette høje Ting, der i „Politiken“ har dristet sig til at sige, at det var slet ikke Beriselse, det var galt med hos Læge Langhoff, det var ganske andre Ting.“ Hvad nu det højt ansete Medlem af Lægestanden angaar, er det et lille advokatorisk Fif, den højtærede Justitsminister bruger, naar han siger, at dette Medlem udtaler sig om Læge Langhoffs Alkoholisme i Almindelighed. Det, Professor Pontoppidan udtaler, er følgende: „I en Skrivelse af Gaars Dato har Hr. Højesteretsadvokaten forespurgt, om jeg maatte være villig til at ytre mig med Hensyn til, hvad der i den af Sundhedsstyrelsens Formand under 18. Januar dette Aar udsendte offentlige Erklæring er udtalt ved-